

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(יחזקאל מ"ד) בבא יקריב - בזמן שראוי לביאה ראוי להקרבה, בזמן שאינו ראוי לביאה - אינו ראוי להקרבה.	רבי שמעון:											◊
מגלן דמשדרין שליחא דבי דינא, ומזמנינן ליה לדינא	רבא:											◊
דכתיב (במדבר ט"ו) וישלח משה לקרא לדתן ולאבירים בני אליאב.												◊
ומגלן דמזמנינן לדינא												◊
דכתיב (במדבר ט"ו) ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך.												◊
לקמי גברא רבה												◊
דכתיב (במדבר ט"ו) לפני ה'												◊
את ופלניא												◊
דכתיב אתה והם ואהרן												◊
דקבעינן זימנא												◊
דכתיב מחר.												◊
זימנא בתר זימנא												◊
דכתיב (ירמיהו מ"ו) קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד.												◊
ומגלן דאי מתפקר בשליחא דבי דינא, ואתי ואמר, לא מיתחזי כלישנא בישא												◊
דכתיב (במדבר ט"ו) העיני האנשים ההם תנקר.												◊
ומגלן דמשמתינן												◊
דכתיב (שופטים ה') אורו מרוז												◊
דהכי סברא דגברא רבה												◊
דכתיב אמר מלאך ה'.												◊
ומגלן דמחרמינן												◊
דכתיב ארו ארור												◊
דאכיל ושתי בהדיה וקאי בארבע אמות ידיה												◊
דכתיב יושביה.												◊
ומגלן דפרטינן חטאיה בציבורא												◊
דכתיב (שופטים ה') כי לא באו לעזרת ה'.												◊
בארבע מאה שיפורי שמתיה ברק למרוז.	ואמר עולא:											◊
גברא רבה הוה	איכא דאמרי:											◊
כוכבא הוה, שנאמר (שופטים ה') מן שמים נלחמו הכוכבים.	ואיכא דאמרי:											◊
ומגלן דמפקרינן נכסיה												◊
דכתיב (עזרא י') וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והוקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה.												◊
ומגלן דנצינן ולייטינן ומחנין ותלשינן שיער ומשבעינן												◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דכתיב (נחמיה י"ג) ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם.											!	◇
ומנלן דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה.											^	◇
דכתיב (עזרא ז') הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסורין.											!	◇
מאי לשרושי?											^	
הרדפה.	אדא מרי אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אבין אמר רב יהודה:										!	◇
מאי הרדפה?											^	
מנדין לאלתר, ושונן לאחר שלשים, ומחרימין לאחר ששים.	רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:										!	◇
מתרין ביה שני וחמישי ושני. הני מילי - לממונא, אבל לאפקירותא - לאלתר.	אמר ליה רב הונא בר חנינא: הכי אמר רב תסדא:										■	◇
ההוא טבחה דאיתפקר ברב טובי בר מתנה, אימנו עליה אביי ורבא ושמתוהו. לסוף אול פייסיה לבעל דיניה.											○	◇
היכי ליעביד? לישרי ליה - לא חל שמתא עליה תלתין יומין, לא לישרי ליה - קא בעו רבנן למיעל	אביי:										^	
מידי שמיע לך בהא?	אמר ליה לרב אידי בר אבין:										^	
טוט אסר, וטוט שרי.	אמר ליה: הכי אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל:										!	◇
הני מילי - לממונא, אבל לאפקירותא - עד דחילא שמתא עליה תלתין יומין.	אמר ליה: [אביי]										?	◇
הני בי תלתא דשמיתו - לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה.	אלמא קסבר אביי:										■	◇
הני בי תלתא דשמיתו, מהו למיתי תלתא אחריני ושרו ליה?	דאיבעיא להו:										^	◇
מנודה לרב - מנודה לתלמיד, מנודה לתלמיד - אינו מנודה לרב. מנודה לעירו - מנודה לעיר אחרת מנודה לעיר אחרת - אינו מנודה לעירו. מנודה לנשיא - מנודה לכל ישראל, מנודה לכל ישראל - אינו מנודה לנשיא.	תא שמע: [ת"ק]										!	◇
אחד מן התלמידים שנידה ומת - חלקו אינו מופר.	רבי שמעון בן גמליאל:										!	◇
שמע מינה תלת שמע מינה: תלמיד שנידה לכבודו - נידויו נדויו, ושמע מינה: כל אחד ואחד מיפר חלקו, ושמע מינה: הני בי תלתא דשמיתו - לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה.											■	◇
הלכתא, הני בי תלתא דשמיתו - אתו בי תלתא אחריני ושרו ליה.	אמימר:										■	◇
אחד מן התלמידים שנידה ומת - חלקו אינו מופר.	רב אשי לאמימר: והא תניא רבי שמעון בן גמליאל:										?	◇
מאי לאו - אינו מופר כלל?											?	
לא, עד דאתו בי תלתא אחריני ושרו ליה.											!	
אין נידוי פחות משלשים יום, ואין נזיפה פחות משבעה ימים. ואף על פי שאין ראייה לדבר - זכר לדבר: שנאמר (במדבר י"ב) ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים.	תנו רבנן:										■	◇
נידויו שלנו כנזיפה שלהן, ונזיפה דידהו שבעה	רב תסדא:										■	◇
ותו לא?											?	
והא רבי שמעון בר רבי ובר קפרא הוו יתבי וקא גרסי, קשיא להו שמעתא. אמר ליה רבי שמעון לבר קפרא: דבר זה צריך רבי. אמר ליה בר קפרא לרבי שמעון: ומה רבי אומר בדבר זה? אזל אמר ליה לאבוה. איקפד. אתא בר קפרא לאיתחזוויי ליה, אמר ליה: בר קפרא, אינו מכירך מעולם. ידע דנקט מילתא בדעתיה, נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין.											○	?
שוב, פעם אחד גזר רבי שלא ישנו לתלמידים בשוק. מאי דרש - (שיר השירים ז) חמוקי ירכיך כמו חלאים, מה ירך בסתר - אף דברי תורה בסתר.											○	?

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יצא רבי חייא ושנה לשני בני אחיו בשוק, לרב ולרבה בר בר חנה. שמע רבי - איקפד. אתא רבי חייא לאיתחוויי ליה, אמר ליה: עיאי, מי קורא לך בחוץ? ידע דנקט מילתא בדעתיה, נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין.												
ביום תלתין שלח ליה: תא, הדר שלח ליה דלא ליתי.	[רבי]											
מעיקרא מאי סבר ולבסוף מאי סבר?												
מעיקרא סבר: מקצת היום ככולו, ולבסוף סבר: לא אמרינן מקצת היום ככולו.	[רבי]											
לסוף אתא, אמר ליה: אמאי אתית? אמר ליה: דשלח לי מר דליתי. והא שלחי לך דלא תיתי? - אמר ליה: זה ראיתי, וזה - לא ראיתי. קרי עליה: (משלי ט"ז) ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלם אתו.												
מאי טעמא עבד מר הכי?	[רבי]											
דכתיב (משלי א) חכמות בחוץ תרנה.	אמר ליה: [רבי חייא]											
אם קרית - לא שנית, ואם שנית - לא שילשת, ואם שילשת - לא פירשו לך. חכמות בחוץ תרנה - כדרבא.	אמר ליה: [רבי]											
כל העוסק בתורה מבפנים - תורתו מכרות עליו מבחוץ.	דאמר רבא:											
והא כתיב (ישעיהו מ"ח) לא מראש בסתר דברתי:												
ההוא ביומי דכלה.												
ורבי חייא, האי חמוקי ירכיך מאי עביד לה?												
מוקי לה בצדקה ובגמילות חסדים.	[רבי חייא]											
אלמא, נזיפה דידהו תלת יומין												
נזיפת נשיא שאני.												
ונזיפה דידן כמה הוי?												
חד יומא.												
כי הא דשמואל ומר עוקבא, כי הווי יתבי גרסי שמעתא - הוה יתיב מר עוקבא קמיה דשמואל ברחוק ארבע אמות, וכי הווי יתבי בדינא - הוה יתיב שמואל קמיה דמר עוקבא ברחוק ארבע אמות. והווי חייקי ליה דוכתא למר עוקבא בצפינתא ויתיב עליוהי, כי היכי דלישתמען מיליה. כל יומא הוה מלוי ליה מר עוקבא לשמואל עד אשפיזיה, וימא חד איטריד בדיניה. הוה אזיל שמואל בתריה, כי מטא לביתיה אמר ליה: לא נהג לך? לישורי לי מר בתיגריה ידע דנקט מילתא בדעתיה, נהג נזיפותא בנפשיה חד יומא.												
ההיא איתתא דהוות יתבה בשבילא, הוות פשטה כרעה וקא מניפה חושלאי, והוה חליף ואזיל צורבא מרבנן, ולא איכנעה מקמיה. אמר: כמה חציפא ההיא איתתא אתאי לקמיה דרב נחמן												
אמר לה: מי שמעת שמתא מפומיה? - אמרה ליה: לא. אמר לה: זילי, נהוגי נזיפותא חד יומא בנפשיך.	[רב נחמן]											
זוטרא בר טוביה הוה קפסיק סידרא קמיה דרב יהודה, כי מטא להאי פסוקא (שמואל ב' כ"ג) ואלה דברי דוד האחרנים אמר ליה: אחרונים - מכלל דאיכא ראשונים, ראשונים מאי ניהו? שתיק ולא אמר ליה ולא מידי. הדר אמר ליה: אחרונים - מכלל דאיכא ראשונים, ראשונים מאי היא? - אמר ליה: מאי דעתך, דלא ידע פירושא דהאי קרא - לאו גברא רבה הוא? ידע דנקט מילתא בדעתיה, נהג נזיפותא בנפשיה חד יומא.												
ודאתן עלה, מיהא אחרונים - מכלל דאיכא ראשונים, ראשונים מאי היא?												
(שמואל ב' כ"ב) וידבר דוד לה' את דברי השירה הזאת ביום הציל ה' אתו מכף כל אויביו ומכף שאול. אמר לו הקדוש ברוך הוא לדוד: דוד, שירה אתה אומר על מפלתו של שאול? אלמלי אתה שאול והוא דוד - היינו דכתיב (תהלים ז') שגיון לדוד אשר שר לה' על דברי כוש בן ימיני. וכי כוש שמו? והלא שאול שמן אלא: מה כושי משונה בעורו - אף שאול משונה במעשיו.												
כיוצא בדבר אתה אומר: (במדבר י"ב) על אדות האשה הכשית אשר לקח, וכי כושית שמה? והלא ציפורה שמה אלא: מה כושית משונה בעורה - אף ציפורה משונה במעשיה.												
כיוצא בדבר אתה אומר (ירמיהו ל"ח) וישמע עבד מלך הכושי, וכי כושי שמו? והלא צדקיה שמן אלא: מה כושי משונה בעורו - אף צדקיה משונה במעשיו.												
כיוצא בדבר אתה אומר: (עמוס ט') הלא כבני כשיים אתם לי בני ישראל, וכי כושיים שמו? והלא ישראל שמן אלא: מה כושי משונה בעורו - אף ישראל משונין במעשיהן מכל האומות.												
מאי דכתיב (שמואל ב' א') נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על - נאם דוד בן ישי, שהקים עולה של תשובה. (שמואל ב' א') אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי קאמר?													טז:	
הכי קאמר: אמר אלהי ישראל: לי דבר צור ישראל, אני מושל באדם, מי מושל בי - צדיק, שאני גוזר גזרה ומבטלה.	רבי אבהו:											!	◊	טז:
(שמאל ב' כ"ג) אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת וגו',												■	◊	טז:
מאי קאמר?												א		טז:
הכי קאמר, ואלה שמות גבורותיו של דוד: יושב בשבת - בשעה שהיה יושב בישיבה לא היה יושב על גבי כרים וכסתות, אלא על גבי קרקע. דכל כמה דהוה רביה עירא היאירי קיים - הוה מתני להו לרבנן על גבי כרים וכסתות, כי נח נפשיה - הוה מתני דוד לרבנן, והוה יתיב על גבי קרקע. אמרו ליה: ליתיב מר אכרים וכסתות - לא קביל עליה.	רבי אבהו:											!	◊	טז:
תחכמי - אמר רב: אמר לו הקדוש ברוך הוא, הואיל והשפלת עצמך - תהא כמוני, שאני גוזר גזרה - ואתה מבטלה.	[רב]											■	◊	טז:
ראש השלישים - תהא ראש לשלשת אבות.												■	◊	טז:
הוא עדינו העצמי - כשהיה יושב ועוסק בתורה - היה מעדן עצמו כתולעת, ובשעה שיוצא למלחמה - היה מקשה עצמו כעץ.												■	◊	טז:
על שמנה מאות חלל בפעם אחת - שהיה זורק חץ - ומפיל שמונה מאות חלל בפעם אחת, והיה מתאנח על מאתים. דכתיב (דברים ל"ב) איכה ירדף אחד אלף יצתה בת קול ואמרה: (מלכים א' ט"ו) רק בדבר אוריה החתי.												■	◊	טז: